

fara värdt att den skattdragande allmänheten till slut blir så utarmad, att den icke längre förmår bära de dryga bördor, som blifvit dem påbördade icke med eget begifvande utan genom lotterispelet på den förseglade sedeln i de fordna förstärkta Stats-Utskotten der Adeln och Presternas votum nästan uteslutande vunno segren. Om man under det inträdande nya statsskicket skall hafva att vänta någon belåtenhet från de betalandes sida, så måste man återbringa Statshushållningen derhän att tillgångarne icke blott betäcka utgifterna, utan derjemte lemna öfverskott till de produktiva företag inom landet, som äro så högt af behovet påkallade.

Med anledning häraf och under återopande af allt hvad som blifvit under de sednare riksdagarne i detta ämne anført, tager jag mig friheten föreslå:

att Riksdagen måtte besluta det alla löner till embets- och tjänstemän, hvilka öfverstiga 2,000 Riksdaler, måtte vid innehafvarens afgang minskas med $33\frac{1}{3}$:dels procent, motsvarande det så kallade dyrtidstillägget;

att Riksdagen äfvenledes måtte besluta det alla öfverflödiga och onyttiga embetsverk böra indragas, samt tjänstemannaplatserna i de nödvändiga embetsverken minskas till det antal, som högsta nöden kräfver.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

A. A. Andersson,
från Östergötlands län.

N:o 103.

Af Herr **And. Aug. Andersson**: Om anvisande af anslag till förberedande arbeten på Östra stambanan.

Sedan representanten från Carlskrona hos Riksdagen väckt motion om anslag till en helt och hållet ny jernväg emellan Carlskrona, Kalmar och Wexjö, så torde det icke kunna anses förmätet att jemväl begära anslag till fortsättande af den redan påbörjade Östra stambanan mellan Cathrineholm öfver Norrköping och Linköping till Nässjö. Den redan fullbordade delen af denna bana, mellan Cathrineholm och Norrköping, kan icke lemna den inkomst den borde, förr än vä-

gen blefve fullbordad åtminstone till Mjölby. Men om nämnda bana färdigbyggdes så långt, eger man grundade förhoppningar att inkomsterna för trafiken skulle blifva högst betydliga.

På förra riksdagen väcktes flera motioner om ett anslag af 500,000 Riksdaler till ifrågavarande banas fortsättning; men dessa motioner vunno bifall endast i Borgare-Ståndet, hos Bonde-Ståndet föllo desamma på blott en enda röst, hvilket bevisar att förslaget icke saknade sympatier inom de fordna Riks-Stånden.

Fullbordandet af denna bana är en viktig fråga för den ort jag tillhör, i stället för att spanmålen nu förvandlas till brännvin, som konsumeras inom landet, skulle jernbanan deremot verka till en betydlig spanmålexport och dymedelst i högsta grad underlätta återbetalandet af landets utländska skulder.

Såsom ett bevis på den förlust, som drabbar provinsen Östergötland må här anföras, att spanmålspriset under förliden höst ställt sig der Fem Riksdaler lägre per tunna än i provinsen Skåne der lätta kommunikationer finnas.

För att icke behöfva göra motioneringen alltför vidlyftig, tager jag mig friheten hänvisa till motionen vid förra riksdagen N:o 256 (från Bonde-Ståndet) samt föreslår,

att, för den händelse något lån till jernvägsbyggnader af Riksdagen beslutas, jemväl Fyra millioner Riksdaler måtte upplånas till fortsättning af Östra stambanan från Norrköping öfver Linköping och Mjölby till Nässjö.

Skulle deremot någon upplåning icke komma i fråga till andra jernvägar, så vågar jag vördsammast yrka,

att Femhundredatusen Riksdaler anslås, till förberedande arbeten på Östra stambanan.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

A. A. Andersson,
från Östergötlands län.